

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Търговище, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ

Членове: ЙОРДАН П. ИВАНОВ
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря ЛЕНА П. ДИМИТРОВА
в присъствието на прокурора В. Анг. В.

като разгледа докладваното от АНГЕЛ Г. ПАВЛОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20223500600137 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и е по реда на чл.313 и сл. от НПК.

Образувано е по въззивна жалба на адв. К. П., с личен №1200004077 по чл.148. ат.2 от ЗАДв., вписана в Адвокатска колегия- гр.Търговище, действаща като защитник на подс.С.

М. Я., ЕГН:*****, от гр.Търговище срещу Присъда № 24/17.06.2022 г., постановена по НОХД № 936/2021 г. по описа на РС – Търговище.

С атакувания съдебен акт, първоинстанционният съд е признал подсъдимата Я. за виновна в това, че в периода от 09.06.2017 година до 21.12.2018 година включително, в гр. Търговище при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице - директор на Дневен център за възрастни хора с увреждания /с променено наименование през 2018 година на ДЦПЛУ/ и Дневен център за стари хора, лично и при условията на посредствено извършителство чрез Ар. Ал. Як. и Д. П. Д. - двамата от гр. Търговище, и заемащи длъжност „главен счетоводител“ в центровете, присвоила чужди пари в размер на 2 253.29 лева и климатик марка „Кобе“ на стойност 400,00 лева, всичко на обща стойност 2 653.29 лева, собственост на Община Търговище, връчени й в качеството й на директор и поверени и да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, я е осъдил на *една година „лишаване от*

свобода“. На основание чл. 66, ал. 1 от ТРС е отложил изтърпяването на наложеното наказание от **„шест месеца лишаване от свобода“** за изпитателен срок от **ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в законна сила.

Със същата присъда ТРС е признал е подсъдимата Я., за невинна в това, че на 09.06.2017г. в гр. Т. присвоила чужда вещ - бойлер „Елдом 80 литра“ на стойност 245 лева, собственост на Община Т., връчена ѝ в качеството ѝ на директор и поверена ѝ да я пази и управлява, поради което я е оправдал по обвинението чл. 201, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК в тази му част. Със същата присъда съдът е осъдил подсъдимата на основание чл. 45 ЗЗД да заплати на Община Т., със седалище и адрес на управление гр. Т., пл. „Св.“ № .., представлявана от кмета д-р Д. Д., сумата в размер на 2 274.29 /две хиляди двеста седемдесет и четири лева и 29 ст./лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди от престъплението по чл. 201, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК , ведно със законната лихва от 21.12.2018 г. до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлил предявения граждански иск за сумата от 624/шестстотин двадесет и четири/ лева и в частта за претендираната законна лихва за периода от 09.06.2017г. до 21.12.2018 г., като неоснователен. Подсъдимата е била осъдена да заплати на Община Т. и сумата от 327.00лева представляваща определено съразмерно на уважената част от гражданския иск юристконсултско възнаграждение, както и на основание чл.189 ал.3 от НПК, да заплати по сметка на ОДМВР-Търговище сумата от 571.20лв. представляваща разноски за извършена съдебна експертиза по ДП, на осн.чл.189 ал.3 от НПК да заплати по сметка на Р-Търговище сумата от 90.97лв. представляваща държавна такса върху уважения размер на гражданския иск, както и сумата от 30.00лв. представляващи направени разноски за изплатено възнаграждение на вещо лице.

Недоволна от присъдата в осъдителната ѝ част е останала подсъдимата, която, чрез адв.П. е подала жалба в законния срок. В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт. Твърди се, че присъдата на ТРС е постановена при нарушение на материалния и на процесуалния закон, при непълнота на доказателствата, че е необоснована и явно несправедлива, иска се отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова такава, с която подсъдимата да бъде призната за невиновна по предявеното ѝ обвинение, алтернативно се прави искане присъдата да бъде отменена , а делото върнато за разглеждане от друг състав на ТРС.

В постъпили допълнителни писмени изложения за допълване на жалбата, адв.П. доразвива детайлно първоначалните възражения, като допълва, че възражава относно „посоченото от съТРС на стр.15 от мотивите, че при определяне размера на наказанието лишаване от свобода от една година е „допуснатата техническа грешка и неточност в диспозитива, където вместо една година е посочено шест месеца“. Заявява, че установеното несъответствие внася съмнения относно действителната воля на решаващия

съд и прави същата неясна относно визираните в чл.301, ал.1, т.3 и т.5 от НПК, които трябва да получат ясно и категорично формулиран отговор в присъдата, съгласно чл.305, ал.3 от НПК, и по този начин се нарушават процесуалните права на подсъдимата, а именно правото ѝ да узнае за какъв срок лишаване от свобода е осъдена и е длъжна да изтърпи, като елемент от съдържанието на правото ѝ на защита. Счита, че е налице пълно разминаване на волята на съда в двете части на съдебния акт, което е съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, довело до ограничаване правата на всички страни, да разберат действителната воля на съда по отношение размера на наложеното наказание, като същото е неотстранимо във въззивното производство поради което и моли присъдата да бъде отменена, а делото върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав.

В открито съдебно заседание пред въззивната инстанция подсъдимата и нейният защитник- адв.П. подържат възраженията и исканията във жалбата.

Гражданският ищец се представлява от ю.к.Г., същата изразява становище, че въззивната жалба е неоснователна и следва да се остави без уважение, а присъдата в обжалваната част да бъде потвърдена.

В ход по същество прокурорът взема становище за неоснователност на жалбата.

Въззивната инстанция, след като се запозна с изложеното в въззивната жалба, като взе предвид наведените съображения и изявленията на страните, направени в с.з., като прецени наличния по делото доказателствен материал и като извърши цялостна проверка относно правилността на атакувания съдебен акт по реда на чл.313 и чл.314 от НПК, намери, че в хода на първоинстанционното съдебно производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, касаещо съдържанието на атакуваната присъда и мотивите към нея.

Производството пред първата съдебна инстанция е образувано по внесен от РП – Търговище обвинителен акт против подсъдимата С. М. Я. за престъпление по чл.201 ал.1 във вр. с чл.26 ал.1 от НК. След проведено пред първата съдебна инстанция съдебно следствие, с определение в с.з. на 16.06.2022 г. съдът е приобшил писмените и гласните доказателства по делото и е дал ход на съдебните прения, след което на 17.06.2022год. е произнесъл атакуваната присъда. С последната подсъдимата Я. е призната за виновна в това, че в периода от 09.06.2017 година до 21.12.2018 година включително, в гр. Т. при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице - директор на Дневен център за възрастни хора с увреждания /с променено наименование през 2018 година на ДЦПЛУ/ и Дневен център за стари хора, лично и при условията на посредствено извършителство чрез Ар. Ал. Як. и Д. П. Д. - двамата от гр. Т., и заемащи длъжност „главен счетоводител“ в центровете, присвоила чужди пари в размер на 2 253.29 лева и климатик марка „Кобе“ на стойност 400,00 лева, всичко на обща стойност 2 653.29 лева, собственост на Община Т., връчени ѝ в качеството ѝ на директор и поверени и да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, я е осъдил на **една година „лишаване от свобода“**. Със същата присъда, на основание чл. 66, ал.

1 от ТРС е отложил изтърпяването на наложеното наказание от **„шест месеца лишаване от свобода“** за изпитателен срок от **ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизане на присъдата в законна сила. Подсъдимата е била призната за невиновна и оправдана в това, че на 09.06.2017г. в гр. Т. присвоила чужда вещ - бойлер „Елдом 80 литра“ на стойност 245 лева, собственост на Община Т., връчена ѝ в качеството ѝ на директор и поверена ѝ да я пази и управлява, както и е била осъдена на основание чл. 45 ЗЗД да заплати на Община Т., със седалище и адрес на управление гр. Т., пл. „Св.“ № ..., представлявана от кмета д-р Д. Д., сумата в размер на 2 274.29 /две хиляди двеста седемдесет и четири лева и 29 ст./лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди от престъплението по чл. 201, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, ведно със законната лихва от 21.12.2018 г. до окончателното изплащане на сумата, като съдът е отхвърлил предявения граждански иск за сумата от 624/шестстотин двадесет и четири/ лева и в частта за претендираната законна лихва за периода от 09.06.2017г. до 21.12.2018 г., като неоснователен. Подсъдимата е била осъдена да заплати направените по делото разноски и държавна такса върху уважената част на гражданския иск.

В диспозитива на прочетената присъда ТРС е вписал че признава подсъдимата Я. за виновна в извършването на престъпление по чл. 201, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, поради което я осъжда на **ЕДНА ГОДИНА „лишаване от свобода“**, отново в диспозитива на присъдата, съдът е постановил, че отлага на основание чл.66 ал.1 от НК изтърпяването на наложеното наказание от **ШЕСТ МЕСЕЦА „лишаване от свобода“** за изпитателен срок от **ТРИ ГОДИНИ**, считано от влизането на присъдата в сила. Налице е противоречие в диспозитива на присъдата относно размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Не става ясно в случая наложеното наказание „лишаване от свобода“ в размер на ЕДНА ГОДИНА ли е, или в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА.

При законова уредба на санкцията за престъпление по чл. 201 ал.1 във вр. с чл.26 ал.1 от НК – лишаване от свобода в размер „до осем години“, всяко едно от наказанията които ТРС е наложил на подсъдимата би могло да е правилно и законосъобразно, тъй като чл.201 ал.1 от НК не предвижда минимален размер на наказанието.

Действително при изготвяне на мотивите към присъдата ТРС установил допуснатото процесуално нарушение и е заявил, че след като е установил, че са налице предпоставките на чл.66 ал.1 от НК -, че подсъдимата не е осъждана на наказание “лишаване от свобода” за престъпление от общ характер и наложеното понастоящем наказание лишаване от свобода е до три години, както и това, че за поправянето ѝ предвид характеристиките ѝ данни и възраст не е наложително да изтърпи ефективно наложеното ѝ наказание от **една година лишаване от свобода/ въпреки допуснатата техническа грешка и неточност в диспозитива, където вместо една година е посочено шест месеца/**, съдът отложи изтърпяването на последното за срок

от три години, считано от влизане на присъдата в законна сила. Съдът сам е установил допуснатата грешка и е квалифицирал същата като техническа.

Съобразявайки така изразеното в мотивите на ТРС, настоящият съдебен състав напомня, че НПК не познава института на „допусната техническа грешка“, поради което и липсва предвиден способ за поправка на допусната подобна грешка. Единствената процесуална възможност за изправянето на този порок е отмяна на присъдата и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав.“

Гореизложеното сериозно противоречие в присъдата относно размера на наложеното наказание лишаване от свобода води до невъзможност настоящата инстанция да осъществи проверка на първоинстанционния съдебен акт, предвид неясната воля на районния съд.

Допуснатото нарушение на процесуалните правила не би могло да бъде отстранено от настоящата инстанция, тъй като в противен случай процесуалните права на страните биха били сериозно накърнени. В този смисъл съдебният състав не може да коментира и възраженията във въззивната жалба, касаещи съществуването на делото.

Констатираното процесуално нарушение е основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. При новото разглеждане на делото районният съд следва да извърши цялостно и задълбочено обсъждане на установените факти и относимите доказателствени материали, като изложи надлежни правни изводи за взетото решение.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 1, пр. 2, вр. чл. 335, ал. 2 от НПК, Окръжен съд – Търговище

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 24/17.06.2022г., постановена по НОХД № 936/2021г. по описа на РС – Търговище.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Търговище за ново разглеждане от друг състав.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____